

affignatōe natural' cause diuersa sunt a diuersis septa volumia. de q̄b̄ nō est nūc dicendū p̄ singula. ¶ Cōsurgit h̄ difficultas nō modica. q̄lit̄ vīz sciri possit distinctio inter reuelatōes veras et falsas. An fiat ab angel' lucis aut tenebrarū. H̄ est a sc̄tis angelis aut diabol'. Quas reuelatōes vīz abnegare nō possum' fore nōnūq̄ a pturbatis fantasmatib' et erroneis. Felix p̄de q̄ in lege dñi meditat' die ac nocte / si tñ comes fuerit discretio. quā solā parat hūilitas / captiuās omnē intellectū in obsequiū fidei. et sp̄ alieno magis q̄ pprio credens iudicio.

Finit

Incipit tractatus

eiusdē de simplicitate. stabilitate. seu mūdificatōe cordis. ¶ Prima notula de vi abstractiua intellectus.

Q

Consideratio xviij.
In simplicitate cordis q̄rite illū. Hāc sapiētis exhortatōes. hanc simplicitatē cordis illifacere neq̄unt q̄ sunt i se multiplices varijs. Propterea ne esse est spūale cor aīe (q̄ caro nō pdest q̄c q̄ ad vnitatē recolligi. si cauere debeat piculū q̄le notauim' in fine tractat' alterius. Hoc v̄o quō fiat explicare difficult' ē. q̄ q̄ liter nō fiat agnoscere. Et q̄dem ap̄d eruditos in phisicis disciplinis habebit ista mānuctio nra p̄ma min' difficultas. Pollet itaq̄ nī intellect' vi abstractiua / q̄ lōge p̄fectior efficaciorq̄ est q̄ ponat i estimatiua v̄ute bruti / v̄t pote ouis. Que tñ vt dicit Auicēn. ex motu et figura lupi visi elicit morū iūmiciā nō sensatā quā refugit. Foster igit' intellectus post inspectōes fantasmatū causatoz a reb' extrinsecis. vñ format p̄mo p̄ceptus vagos ab omni p̄notatōe accidētū vt a situ. a loco. a figura. a tpe. et sic de alijs. Quo facto remanet in aīa similitudo essential' / in q̄ p̄ueniunt exteri' a parte rei oīa sensata q̄ sunt eiusdē generis vel eiusdē speciei. Exemplū p̄mi aīalitas. Exemplū sc̄di hūanitas. Quia denudatōe sic facta remanet absolut' et vniuersal' p̄cept' aīalis. Remanet insup specific' et absolut' p̄cept' hoīs q̄s signat̄ voces iste aīal' et hō

Notula secūda

De simplicitate cordis i meditatōe p̄ abstractōem a fantasmatib' et figuris p̄ bonuz

Raducam' p̄nter ad p̄positū de simplicitate meditatōes nram circa diuina / p̄ abstractōem a fantasmatib' et figuris. Ecce stet q̄ scim' nos h̄re dilectōem boni et odiū mali. Stet i his paucis p̄mo. qm̄ inuenit̄ sile de reliq̄s mltis. Audio igit' et cognosco q̄ diligit' bonū. Introget te meditatio tua / q̄ res ē ista dilectio: Constat itaq̄ q̄ neq̄ colorata est. neq̄ sonora / neq̄ sapida. neq̄ odorifera. neq̄ frigida. neq̄ calida. nō lenis. n̄ aspera. Itē interroget te meditatio tua q̄lit̄ et in q̄ se figat et statuatur: cū id in q̄ se figere et statuere videt' neq̄ figuratū / neq̄ corpulentū sit calidū / frigidū / aut coloratū.

Notula tertia

De p̄ceptu boni absoluto seu vniuersali q̄ liter fiat.

Ques fortassis q̄ nō habeas p̄ceptū dilectōis boni / q̄n de necessitate ferat' cordis intuit' ad h̄ v̄l ad illud bonū p̄ticulare. vt ad bonā tunicam ad bonū cibū. ad bonū hoīes. Et ita de reliq̄s. R̄sio tibi p̄t̄ p̄ alterā p̄sideratōes p̄ orē de vi abstractiua cordis intellectual'. Per cui' p̄tutis opatōem tolle bonū hoc. tolle bonū illud sicut loq̄t Aug'. et remanebit v̄ez et generale bonū. Quō q̄lit̄ fiat iam apuim'. Cōueniūt nēpe bona oīa in vna generali rōe q̄ ē cōueniētia ad appetitum. Bonū q̄ppe ē qd oīa appetūt. Denudes igit' hāc rōes boni ab vbi et nūc. h̄ ē a loco v̄l situ v̄l tpe. ab omni p̄terea p̄fusioe seu cōnotatōe accidētū. et erit ille p̄cept' q̄ remanebit absolut' et vniuersal' p̄ueniēs oī bono

Notula quarta

Ques forte iterū vbi est illud omne et generale bonū: Ecce cadit in materiā p̄mūez de vniuersalibus qd̄ sunt / et si sint in reb' extra / p̄ter omnē intellectus operationē: Dicimus autē quantū hic satis esse putamus q̄ vniuersalitas deriuat' et fundatur in reb' singularibus. alioquin ficta esset. sed p̄summat' et p̄stituitur in opatōe intellect' abstrahētis eo mō q̄ tactus est similitudines rez in quib' essentialiter seu qd̄ ditatiue p̄ueniunt ab vbi et nunc. id ē loco et tpe. Un̄ si q̄as. vbi ē hūanitas ad extra: dico q̄ i h̄ hoīe singularit' et in altero sil'. et si null' esset singular' hō / nulla p̄maneret exteri' humanitas / q̄niaz

De simplificatione

penetratōis intīme dilecti. Liqfactōis ve
ro nomē mollius suauisq; est. affectū spō
si diligētis accōmodatū fatiusq; repēntat
Quia liqfacti natura est nō p̄tineri termis
pprijs. nec dēscere. s; effluere sp̄ z dilabi q;
usq; sistat in alio. Intelligam⁹ silz de liqfa
cto vl emollito spū p̄ amorē dei suo mō. q;
in solo deo terminū suū inuenit z q̄tē. Ad
cui⁹ exēplar sigillat. exēplā. trāssor. matur.
simplificat et vnū. Et ita dereliq; silib;
Remanet feculentū qd̄ est portōis inferior;
Unū colligat corollariū vl porissima pulcer
rimū. q; sicut res dū emanāt a deo z p̄ter
dū sediffundūt sic i sole sp̄icim⁹ fit p̄gres
s⁹ ad p̄ticulariora z grossiora q̄ pl⁹ hnt mati
ales p̄ditōes. sic i reditu ad deū q̄ fit p̄ hoies
p̄tēplariū reducendo silitudies rez p̄mo
p̄ceptas in sensib; ad intellectualēz spūalē
pūritatē / fit abstractior z vniuersalior re
ductio ad vnitatē z q̄ndā imaterialitēz.
Hā qd̄ natū est ex spū. spūs ē. Dixit aū
nos hec oīa sc̄ti doctores. Quid enī iner
positū reliq;ūt. S; hec itēz meis p̄bis et
ordine sub paucis p̄memorata sunt.

Notula. xiii.

Que aliū docz modū simplifiādi cor spe
ctatē ad affectū. sic por mag⁹ ad itellectū
U
e
Nā tamur si forte poterim⁹ inue
nire modū alterū meditatōnis
simplifiāde z a fantasmatib;
elongāde q̄ familiarior z ab ho
mib; nō exercitatis aut eleuat⁹ in p̄hica di
sciplia seu metaphisica captibilior forte fi
at. Constituiam⁹ i p̄mis exēplū palpabi
le cui⁹ erūt capaces etiā ipi pueruli suo mō
Dicat aliq; vni puero iā vtētī rōe. q̄ neq;
p̄rem suū neq; m̄rem vidit vnq;. Dicat in
qm. Ecce tu puer p̄rem habes in regione
lōginq;ssima. potētissimū. sapiētissimū. op
timū z gliosissimū. Ille ē q̄ te genuit z fec.
ille est a q̄ z p̄ quē mittū tibi oīa q̄ habes
bona. De vestef. hec cibaria. hec poma. he
nucēs / z silia. Nūqd̄ nō merito habes talē
diligere / tali obedire. z facere q̄cqd̄ ipē mā
dauerit. Hoc audito bon⁹ puer mouebit
affectu naturali ad auditū p̄ris nomen. vt
ferat in dilectōnem ipsius. cū tū ap̄d hmōi
puerū n̄ sit alia p̄ris cogitō q̄ ea q̄ p̄ fidē aut
narrat⁹ ei ingerit simplicitē auctoritatē Hic
puer nō p̄siderabit de necessitate p̄rez sub
aliq;bus cōditōibus matialibus. vt q; sit
albus / niger / paruus / magn⁹ zc. Uel etiāz

si p̄siderauerit ipē p̄tin⁹ sine mlto conami
nese auertere poterit ab hmōi p̄sideratiōe.
z in noie seu cognitōe hui⁹ qd̄ est p̄ totus
de facili intēdere valet tenerrimo cordis a
more. put totus nouit in ei⁹ dilectōem in
hiare / suspirare / z totū suū in eū desiderū
p̄uere. Quidni dixerit sibi ipi aut alijs d̄
p̄re sic. Uinat talis bonus pater. Bndi
ctus in p̄petuū ille dilect⁹ p̄r. Bū sit semp
isti p̄ri q̄ certe mihi est valde diligend⁹ ho
norādus. reuerēdus. z p̄ oculū ingit habē
dus. Deniq; si q; ab hmōi q̄sierit. qualis
est iste tuus p̄r. Rūdebit vtiq; nil aliud.
Nescio pl⁹ nisi q; ipē est me⁹ charissimus
pater. p̄genitor me⁹. nutritor meus. bene
factor meus. p̄tector meus. et si qua sunt si
milīa. Et hec tū nouit solū fide p̄ auditum
z nō intuitiue vl p̄ vīsum vel attractū

Notula. xiiii.

Existimo q; silī manu ductōe pote
rit p̄pian⁹ etiā quis rudis z l̄rarū
e
ignar⁹ induci vt trāseat i affectuz
cordis erga dūm deū suū. z ea q̄ sunt diu
na z spūalia. deserēdo corpaliū rez fantasi
as / aut supgrediēdo eas qd̄ā q̄si trāsuola
tu general meditatōis et amoris. Exem
plificem⁹ adhuc aliē. Desiderat aliq; sani
tatē dū egrotat. Nōne p̄r hic optare seu pe
tere medicū / nō hunc vel illū singulariter.
Sicut sities appetit vinū z esuriēs cibū.
Nō tū facit sepe n̄ p̄habita fantasmatōe ad
hoc vel illū vinū. aut ad hūc vel illū cibū.
Ap̄plicet meditatōis cor silitudies istas
p̄ p̄tica sue meditatōis / cōfestim vt offeret
aliquod corporeum ocul⁹ sue meditatōis.
Nōn d̄scat in eis s; suspirādo / desideran
do / diligēdo supuolare q̄rat ad quoddam
abstractū denudatū vnū. Urať corpaliū
q̄si quibusdā scalis ad tendendū in spiritu
alia. nō d̄scendo in scala. Exēplificauim⁹
iā de filio meditate circa p̄rem ignotū / de
egrotōz / de sitiente / de esuriēte / q̄ suspirāt
ad medicū. ad vinū / z a d̄ cibū ignotos / at
q; ab hmōi afficiunt et desiderāt. Immo
etiā si cognouerim⁹ iesum christū. put loq;
tur apl's / nō tū eo mō fm carnē nouimus.
sed vt redemptorē et saluatorē z vt dei vir
tutem et sapiām ipm recogitamus. Quis fa
ctus est nobis a deo p̄re sapientia. iusticia.
sanctificatio z redemptio.

Notula. xv.

Ego sum q̄ sum. hec dices filijs isrl. Qui est misit me ad vos. Et hoc modo iuxta v̄ bñ ppheticū est vnū nomen dñi dei

Rotula nona

Concordat his dictū damasceni q̄ h nomen ens dicit substātie pelagus infinitū. Demōstrat nob̄ do/min⁹ Bonaventura in itinerario suo mētis in deū sc̄do caplo. q̄ isto mō ens est p̄ priū nomē dei. Consonāt hebrei q̄ dicunt h nomē thetogramaton significare deum absolute. nō p̄ respectū ad creaturas. Qd̄ qualit̄ esset dicendū nisi possz h̄ri p̄ceptus h̄mōi absolutus nō satis intelligo. ¶ Uidē tur forte talia falsa v̄l impossibilia nō exer citatis in abstractiōe talium p̄ceptū. Nō eī videt̄ eis dū intelligūt exempli gr̄a hoies/ qn̄ sp̄ intelligant ip̄m cū p̄fusiōe/ seu vesti tu q̄dā vel circūstātia loci t̄p̄is r̄ alioz ac cidentū/ dū nō p̄cipiūt hoīem nisi vt est aīal rōnale. et ita p̄cipiūt actū rōcinatōis. p̄cipiūt etiā aīalitatē q̄ nō est p̄pria soli ho mini. Redargutio aut̄ talium hominū magis faciēda est monitōe/ vt vim sui cordis in relectualis attēdant/ q̄ studiosa ratiocina tiōis oñsiōe. Alioquin sic agit̄ cū eis qua si si ceco alicui aut̄ nycticoraci solis radi⁹ digito monstrat̄ q̄rat an videat̄.

Rotula decima

Zest ex p̄missis dubitatio p̄pter errozē manicheoz/ q̄s forte p̄cepit recogitatio q̄lem d̄ bono posuim⁹. Q. si sit aliqd̄ bonū p̄cipiatū. et erit aliqd̄ essentialē r̄ p̄mū bonū. Uidēt̄ itaqz eē silis ratio de malo. Q. si sit aliqd̄ malū in reb⁹ creatis. sicut ita esse q̄s negauerit/ dabitur aliqd̄ malū p̄mū p̄ essentialē. ¶ Atvero diu nus Diony. et Aug⁹. differētiā certissimā r̄ latissimā docuerūt. demōstrātes q̄ nihil est malū positīue in reb⁹/ sed tm̄ priuatiue. Propt̄ea sequit̄ ex cōcessiōe mali/ q̄ aliqd̄ sit p̄mū. et nullo mō q̄ sit aliqd̄ p̄mū r̄ pu rū malum. Est enī impossibile sicut dicit Aristo. q̄ pur malū p̄ se subsisteret. Quia si pur est se destruit. Nō habet igit̄ funda mentū nisi bonū vel in bono. ¶ Fallit autē leuit̄ ignarus aut̄ nesci⁹ analogie entis v̄l hui⁹ verbi ē. Que ponit̄ q̄duplex ab Ari sto. iiii. metaph. ita vt illud qd̄ nullo mō ē positīue et in actu/ esse tm̄ dicat̄/ qz videlicz est in potētia. i. p̄t̄ esse. Uel qz dicit carētiāz

alicui⁹ boni debiti i esse. Non enī sequitur Malū est puatio boni debiti i esse. q̄ malū est actus/ v̄l aliqd̄ positīuū. Qm̄ ita nihil est. Quis q̄ mirabit̄ si nō sit aliqd̄ p̄mūz r̄ summū tale malū cū nullum sit particula re vel infinitū actu tale huiusmodi.

Rotula.xi.

Pergam⁹ p̄nter ostendere magis ac magis modū q̄ simpliciter r̄ vni ri poterit sp̄uale cor meditātis. se/ clusa fantasiāz mltiplicitate remoto lesio nis imaginatiue p̄tutis piclo. Dicit̄ beatus Dionys⁹. et Aristo. alij q̄ amor habet p̄tutē vniitiuā. quē admodū calor omoge/ nia cōgregare. et ab etherogenijs separe h̄z Presupponamus igit̄ ex supiorib⁹. q̄ me/ ditās fabricauerit sibi p̄ceptū boni poten tie. p̄ceptū sapiētie. conceptū iusticie. p̄cep tū clementie. cōceptū beniuolētie et dile/ ctōis. figit̄ istie pedem sinistr̄. aīe q̄ est itel lectus v̄l ratio. Deinde pedez alterz dextr̄z q̄ est voluntas. p̄tendat p̄ amorē tal̄ boni vel potētie/ sapiētie/ clemētie r̄c. velut i an/ teriora se extendens. Hoc est dicere q̄ r̄ id fatagat amare qd̄ cognoscit/ conet̄ amare deū summe r̄ p̄mū bonū. Sic amor cū n̄ sit discursiuus nec vagez/ s̄z inhercat ama to in se et p̄p̄ se. Ita vt nitat̄ suo mō tot⁹ i amari penetrare/ r̄ in ip̄m collabi/ r̄ vnūz cū illo quantū possibile est fieri. Fit tunc q̄dam separatio corpalium oīm q̄ sunt ethero/ genia ad sp̄ualitatē p̄parata. r̄ ita remanet vnitiō q̄dam sp̄ualiū. qualia sūt de⁹ r̄ aīa. corpalia p̄o feces r̄ cineres remanent

Rotula.xii.

Vidit̄ et sensit̄ hāc separatōez sp̄ualiū a corpalibus in homine fieri pos se q̄ dicebat. Verbū dei vniū et ef ficax p̄tingens vsqz ad diuisiōem spiritus r̄ aīe/ compagūqz et medullaz r̄c. vbi ca pitur aīa p̄ sensualitate v̄l animalitate/ que corpus includit et aīam. Quāuis p̄o apo stol⁹ tribuat virtutē hanc diuiniāz anie a spū s̄bo dei/ h̄ dicit p̄ tāto si diligat̄ s̄bz dei ab ip̄o spū. Qm̄ sola cognitio s̄bi dei spūi ad h̄ nō satis ē. Propt̄ea audi qd̄ v̄l tra s̄bi cognitōez subseq̄nt̄ senserit aīa de/ uora Aīa mea inqt̄ liq̄facta ē vt dilect⁹ lo cut⁹ ē. Locutio et auditio ad cognitōez. li q̄factio spectat ad amorē. Qm̄ amor vna p̄patōe d̄ h̄re acutū nomē p̄p̄ desiderū

De simplificatione

hominū in naturalibz/moribz/psuetudibz
statibz rē. recogito / videf p̄cipue locū h̄c
apud p̄stitutos in officijs religionū / p̄p̄
cōmunem p̄gregatōis vtilitatē ex obediē-
tia / necnō illos cōiter omnes q̄ laborāt in
vita actiua r̄ multis curis sollicitudibz et
occupatōibz p̄granant̄ ex charitate aliorū
saluti int̄dentes. Talibz q̄ppe nō p̄cedit
ociū vacādi subtilioribz inq̄sitōibz catho-
lice legis. neq̄ suppetit virt̄ / facultas / lo-
cus / tps rē. ad recolligendū se in vnitatem
hmōi que docef a p̄his p̄ abstractōes mē-
tales scholasticas. Idem videf sentiēduz
de maxima p̄te eoz q̄ deo sub regulari i re-
ligiōibz militant disciplia. q̄s cōit̄ fatigat
modicū mltiplicitas / p̄licitas / r̄ p̄tinuitas
diurni officij. diurni p̄t̄ r̄ nocturni Ad di-
tur abstinētie austeritas / crebz ieiuniū / lō-
ge vigilie. mala q̄es. labor assiduus. supiorū
obiurgatio. pariū indignatio. r̄ pene toti
vite vna r̄ iugis tēptatio et vexatio. Claz
erit pie p̄siderati q̄ hec oia nō p̄mittūt sal-
tem vt fr̄q̄nt̄ hūanā infirmitatē se libere r̄
expedite trāsferre in meditatōibz suis ad
hmōi quales p̄notauim̄ p̄hicas abstracti-
ones. P̄nt̄ nihilominū hi tales aut aliq̄ ex
eis singulari dei gr̄a p̄uēti r̄ adiuti / d̄ q̄ mi-
nime dubitauerim / q̄nq̄ ascēdere sublimi-
us atq̄ securi d̄ducēte eos sup̄ excelsa ip-
so victore deo i psalmis canētes / q̄ plures
aliq̄ p̄sertim p̄hica / q̄tidie scrutatē vrinā
nō magis curiose q̄ fructuose scrutinia

Notula. xviii.

Dicam̄ adhuc aliqd̄ de h̄ medita-
tōis modo / q̄ solet a corporalibz inci-
pe r̄ ea sibi substernere. s̄ saluberrī-
mū et p̄necessariū p̄siliū est in eisdē nō siste-
re nec pedē figere. Alioq̄n vt frenesim vel
turpissīma incurret desideria ip̄e meditatōis
Assignem̄ hoz rōem. Cōstat plane p̄tutē
omne q̄ corporeis vtit̄ organis / fatigatio-
nem r̄ q̄nq̄ totalē i opatōe sua si nimis cō-
tinuet defectōem pati. Constat insup̄ ex h̄
cogitatōem omne p̄ricularē q̄ nimis r̄ pl̄
debito p̄fundat̄ in imaginatiua v̄l estimati-
ua p̄tute / lesiōem inferre sic f̄tasiānti. ita
vt nō maneat d̄ns sui. neq̄ liber ad expel-
lendā hmōi cogitatōem. Pater h̄ in omni
passiōe radicata. potissimū t̄n̄ in amore p̄-
ut videri p̄t̄ in philocaptis / q̄ q̄si nihil dis-
ferūt a maniac̄ r̄ infantiētibz Uiuat adhuc
qd̄ iuuenis q̄ suā talit̄ fixit̄ i vni amore

ml̄ieris fantasiā / q̄ in ripa cuiusdā existēs
fluminis existabat se illā corporalit̄ videre i
altera eiusdē fluminis ripa. v̄n̄ satagebat na-
tādo venire ad eādē. S̄z forti p̄bere adhi-
bito sanar̄ est. r̄ fantastica deceptōem intel-
lexit. Uiuat q̄z q̄ alit̄ et casti exercēs semet
ip̄m in legēdis meditatōibz Anselmi r̄ cas-
in affectū trahēdo ad h̄ deuēit p̄p̄ idiscre-
tū laborē hmōi / vt sol̄ aspect̄ libri i q̄ cō-
tinebant̄ scripti sibi cū nausea p̄ causaret
horrozē parit̄ r̄ timorē capitisq̄ p̄tiginem

Notula. xix.

Legi p̄dē libz quēdā quē p̄go cer-
te duota p̄posuisse dicebat. De cu-
ius dictis memori mētē v̄n̄ di-
ligēter retinui r̄ notauī. q̄m̄ id p̄ mltā exp-
tus / dictū rectissime cautissimēq̄ repperi.
Nihil est inquit magis mihi suspectuz q̄
amor / etiā circa deū. Posui h̄ in lectōe q̄-
dā edita p̄ modū tractatuli de p̄batōne ve-
raz reuelatōnū typo numismatis. Est enī
passiōnū oim̄ vehemētissima dilectio. quā
prop̄ se eget discretōis freno. Uiuat muli-
er q̄ castitatē cū viro p̄po / miro (nec aperit̄
do) rigoris tenore suabat. Nec nihilomi-
nus amori sp̄iali se dās aut dare putans
carnale (nescio q̄d) aut fedū se pati fatebat̄
in corpe. Que rursus vt alie p̄les sub vela
mine deuotōis (quale deuotōis velamē ma-
gis q̄ ip̄am deuotōez nōnūq̄ ml̄ierculas
r̄ viros ml̄iebriter p̄plexionatos vel habe-
re v̄l retinere q̄s nesciat nō eē difficillimū)
ad p̄sonas aliq̄s d̄ scriitate famatas plap̄sa
nūc ad hāc / nūc ad illam diligēdas furore
ducebat̄ maḡ q̄ amore / ita vt sui p̄posi-
fieret / nec vllis arceri monit̄ possz ad mo-
deratōez i amore tenēdū. q̄ nisi fortiores r̄
p̄tuosiores i amore p̄pescēdo fuisset illi q̄s
amabat v̄ri. p̄fecto credēdū res ip̄a i pesti-
mū exitū nedū corā dō. s̄ etiā hoibz p̄tūz

Notula. xx.

Ed ad q̄d fit istoz cōmemoratio
P̄mirū vt suadeam̄ et inculem̄
quantū fas nobis est / ne meditan-
tis anim̄ det se / sed accōmodet. iuxta p̄bū
Senecę rebus corporalibus cōsiderandis.
hoc est dicere q̄ protinus euolare studeat
ad meditatōnes vniuersales quales p̄no-
tauimus. Q̄m̄ ita vitabit̄ lesiōis p̄tūz fan-
tastice p̄iculū. ita q̄s fiet illud. Oculi mei
sp̄ ad d̄nm. Et p̄nter illd̄. Q̄m̄ ip̄e euellet

z

Uro iuxta traditionem hanc motus est Hugo dicere. Quod si aliquis dilectio intrat ubi cognitio foris stat. Non quod amor excludat omnem cognitionem. Sic enim fieri non potest ut diligat prius incognitum. Sed et ipse amor (ut dicit Gregorius) quidam cognitio est. Et qualis cognitio? Certe exprimeretur a suo modo proportionabilis tactui gustui vel olfactui in sensibilibus. Unde quis dicat ab aliquo amor esse cecus. Sed habet fortassis veritatem loquendo de cognitione luminosa seu declarativa proportionabiliter ad visionem oculorum et aurium. Quia se manifestare non potest aut in alium transfundere sapor et dulcor amoris per experientiam habet. prout in precedenti tractatulo de meditatione scilicet cordis dicebat. Rursus patet et prioribus quod habet ruderem cor simpliciter meditari vel orari. Si quare ab eodem quod meditatio quod oratio cogitatur quod aspiciatur aut quod diligitur. Recogito dicere potest premeum celestem benefactorem meum. redemptorem meum. salvatorem meum. iudicem dominum imo sponsum et amicum meum. Et si pergas ultra requirere. Quis est iste pater tuus? Cuius essentia? cuius perfectio? cuiusque adiutoris? Rudeat. Incognitum sibi. lili est et infinitum. et ideo prophetare ipsum non laboro. Satis mihi est ipsum per statum presentis conditionis cognoscere sub eis que memorate sunt rationibus. quod pater. quod pater. quod benefactor. amicum. in tantum. pulchrum decorum. et totum desiderabile. prout sponsa dixit in canticis. Unde et puer de quo per locuti sumus quatenus a se quis est pater tuus? nunquid parum aut magnum. rubicundum aut pallidum nudum aut vestitum? diceret nescio. nec habet scire dum in hoc exilio dego credo. sciam abinde cum nunc ad ipsum presentiam venero. Nec itaque cognitio sufficit mihi quod diu ipse illic et ego istic sumus? vsque ad tempus beneplaciti sui. ut iterum sic honorem sibi dilectionem / obedientiam reuerentiamque toto conatu impediam. Quia illi cui adhuc puerulo suadebant per pentes / ut si poma. si nuges vel cetera talia habere vellet. genueretur et illa a domino deo elevatis peteret manibus. Et uero puero ita facienti perhibebat hec ab alto loco. ut puta a camino vel solario / applaudentibus quasi et gaudentibus puero ipse parentibus et dicentibus. Clides dilecti filii quod bonum est orare dominum deum / qui talia perfert orantibus.

Notula. xxi.

Ecce via videtur plana. cōis. regia. sine ne piculis. sine difficultatibus. sine

offendiculis. ubi veritatem habet illud proverbium. Qui ambulat simplicitate / ambulat confidenter. Hinc evenit ut simplices sine litiis rapiant celum ubi latet et requiritores huius seculi. ubi percuratores maiestatis aut inanes remanent aut opprimuntur a gloria. Legimus in ecclesiastica historia de quodam sancta seia martyre. nomine (si bene recolo) Bladina / cuius torquibus graviter / interrogaretur de multis. Sed vni soli respondebat. Christiana sum. Nec ab ea aliud poterat extorqueri responsum. Utinam sic fieret in omnibus nobis meditari volentibus in simplicitate cordis / conformiter ad apostolum. qui ait. Nichil arbitror sum me scire in te nisi dominum nostrum iesum christum et hunc crucifixum. Ecce enim dum quirit a liquis meditari in simplicitate cordis / occurrunt vel naturales fantasie / vel diabolice illusiones / quereutes. que et ubi est deus tuus? Audi prophetam sibi impeditum questionibus. Exprobrauerunt mihi qui tribulant me inimici mei. dum dicunt mihi per singulos dies ubi est deus tuus. Audi quod respondeat / ut et tu possis respondere sibi. Nam postquam dixit propheta. Quare tristis es anima mea etc. dicit respondendo ait. Salutare vultus mei deus meus. Hoc est deus meus est salutare. aut salvator mei vultus qui duplex. scilicet gratia et gloria existit. quasi dicere vellet. Deus meus est mihi lumen gratia et gloria / et oculus bonum. Quod si amplius curiosus magis quam fructuose / importuna te cogitatio interrogare perstiterit / expellat eam et fuget meditatio tua a stabello et manu simplicitatis et humilitatis auertendo ab ea et nihil impedendo tale responso breui / sed efficaci. Ipse est deus meus / dominus meus / et pater meus qui possedit me et fecit et creavit me. Quid vis ultra?

Notula. xxii.

Audatur in scriptura sacra et a doctoribus simplicitas vera que plicata non habet dolostratis falsitatis aut curiositatis. Sic Job simplex fuisse memoratur. non simplicitate que opponit per spicacitati intellectus. sed que pura est dolostrati et fraudi affectu. Sicut et sapiens ait de deo quod cum simplicibus graditur et cum ipsis est sermocinatio eius. Sicque faciebat propheta loquens ad dominum in sancta simplicitate. Ut iumentum inquit factus sum apud te. Felix qui taliter simplex et tale iumentum esse meruit / si tamen in via domini. Nam fortitudo simplicis via domini. Nec simplicitas dum diversitatem

Notula. xxi.
Notula. xxii.
Notula. xxiii.

De directione cordis

figi / sed ad spūalia considerāda sine loco /
sine situ / sine colore / sineq; figura / cōtinuo
meditatōe cordis reflecti.

Notula. xliiii.

Pe
Explicauerim? / r si nō vt volu-
imus. tū vt cūq; put valuin?
licz nō satis / modū simplicifican-
di cor in meditatōib;. Sed an
satis explerim? iudicet cui placet. Sed
r impfectū nostrz suppleat de? q̄ sol? sensū
apit vt intelligant scripture. nedū q̄ i libris
sed etiā q̄ in vniuersis creaturis p varia d̄
scripte sunt exēpla. quatin? ad dei legā hō
nozē. nram edificatōem. r p psecutiōe feli-
citatē eterne. ¶ Porro q̄cqd h̄ edoctū vi-
det sup simplicificatiōe cordis traduci pote-
rit faciliter ad cordis stabilitōem. de q̄ dic̄
apls. Bonū est grā stabilire cor. dū docet
cor vel stare i deo / vel nō elōgari diuiti? ab
eo. vt sic ibi nra fixa sint corda vbi p̄a sunt
gaudia. Trahi silz potest ad cordis mūdi-
ficatōem. De q̄ David. Cor mūdū crea i
me de?. Que mūdificatio fit cū ipm cor a
multis / r p̄cipue cū (licz difficillime) a fan-
tasmatū corpaliū p̄tagio / visco ymbra seu
fuligie assuescit separi. ¶ Posset deniq; sub
simplicificatiōe cordis introduci directio vl
rectitudo cordis. Sed erit sup hac re par-
ticularis (dño volēte) decisio. De q̄ rectitu-
dine est illa psal. exclamatio. Quā bon? isrl?
de? his q̄ recto sunt corde. Et itez. Consi-
tebor tibi in directōe cordis.

Finit

Carmen de simpli

ficatione cordis
Uis vez liber cognoscere simplifice
Cor sursum remeans / infima despiciat
Materie trahit infectas res p̄ditōnes
Quo magis a summo distat origo sua
Hoc in sole notes et lumine / sed viceversa
Dū redit ad primū / spirituale sapit
Des hoīs mūdū / sua p̄ siml'acra r̄ceptū
Sensib; effigiat spiritui similem
Spūs est nempe qd̄ gignit spūs / Ista
Ventis p̄ditio libera primo fuit
Principiū rebus p̄mū specularō creatis
Obiice cū nullo crimine lesa iacet
Inficitur carnis ocul? / s; hebet ratōnis
Contēplatiuus lumine pene caret
Par sit iumentis / r corpe mersa grauat
Decliuus stolidā vix bene visit humū.

Incipit tractatus

doctoris cōsolatorij mgr̄i Johis de Ber-
son cancellarij parisiē. de directōe seu re-
ctitudine cordis

C
Onfitebor tibi in directōe
cordis. Pollicet h̄ psalmista.
p̄sonaz in se gerēs aie cuiusli-
bet fidel' deuote / loq̄ntis deo
et cōfidētis i eo. Vel port? he-
braico more futurz indicatui ponit h̄ op-
tatiui loco. q̄si vox sit nō p̄mittētis s; op̄a-
tis atq; orātis cū dicit. Cōfitebor tibi i di-
rectōe cordis. Proclamat in eodē spū ra-
ptus i anagogicos excessus q̄ psallēdo ait
Quā bon? isrl' de? his q̄ recto s̄ corde. Fe-
lix plane cor directū r̄ rectū in dño. S; i
directōe r̄ rectificatiōe crebr? heu fallimur
putātes nos rectū cor h̄re cū varie distor-
tū est. qz iusticiā nram volētes statuere in-
iusticie dei nō sum? subiecti. Prop̄tea dilige-
ter attēde tu meditatō quē admodū deo cō-
fiteberis in directōe cordis. Uide qd̄ seq̄t
In eo q̄ didici iudicia iusticie me miruz
p̄o si q̄s gliari audeat se didicisse iudicia
iusticie dei / que sunt vtiq; abyssus mltā. q̄
incōprehensibilia / q̄ et terribilia sunt sup fi-
lios hoīm. Sed p̄fecto satis ē cordi saltē
fido et simplici / nō curiosa p̄scrutatiōe s;
humili deuotiōe p̄fiteri dō cū p̄pheta dicē-
do. Iust' es dñe et rectū iudiciū tuū. Itē
Iudicia dñi vera iustificata in semetipsa.
Et rursus. Iusticie dñi recte iustificantes
corda.

Consideratio priā

F
Undamentū igit directōnis cor-
dis est meditatio rectitudis diuine
iusticie / q̄ est p̄petua r̄ p̄stans vo-
luntas reddēs vnicuiq; qd̄ suū est. Hinc
enī p̄surgit ordo. q̄ est parū dispariūq; re-
rum sua vnicuiq; tribuēs dispositio. Hic
p̄sequenter orit̄ pax. q̄ nihil aliud est q̄ ordi-
nis trāq̄llitas / p̄p̄tea bñ enūciatū ē q̄ op̄
iusticie ē pax. r̄ q̄ iusticia r̄ pax osculate s̄t

Cōsideratio secūda

E
S̄t aut̄ gr̄issimū hāc p̄ singulas
res meditari iusticiā. ordinē et pa-
cē. sed trāseat meditatio cordis vt
dirigat̄ ad participatā iusticiā / q̄ describit̄
habēt? vel q̄si habēt?. p̄ quem inclinā cor
habentis ipm reddere vnicuiq; qd̄ suū est.